

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina . . . . . L 2.000

Letna naročnina . . . . . L 4.000

Letna inozemstvo . . . . . L 5.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVI. - Štev. 21 (1303)

Gorica - četrtek, 23. maja 1974 - Trst

Posamezna številka L 100

Diktature se boje resnice **Važne spremembe v Nemčiji**

Diktatura generala Franca v Španiji je v preteklih mesecih doživela precejšen poraz v sporu s Cerkvijo. Morala je napraviti korak nazaj v primeru škofa v Bilbau in zadevo »arhivirati«. Za nas Slovence je ta primer zelo poučen. Zato ga želimo nekoliko osvetliti, ko so se vode pomirile.

ZAGOVORNIK PRAVIC BASKOVskega LJUDSTVA

Msrgr. Antonio Añoveros je po rodu iz Pamplone, to se pravi, da je Bask. Kljub temu je med Francovo ustajo stal na njegovi strani proti republikancem. Pozneje je postal pomožni škof v Málaga, zatem škof v Cadixu na jugu Španije. Pred nekaj leti so ga imenovali za škofa v Bilbau, ki je baskovska škofija. Vrnil se je kot škof med svoje ljudstvo.

Sedaj je kot odgovorni pastir svojega ljudstva začutil v vsej dramatičnosti problem Baskov, ki jih hoče Francov režim potujčiti in izbrisati kot narod. Razumel je tudi sedanjí in pretekli odpor Baskov zoper špansko vladu v Madridu, odpor, ki se poslužuje tudi atentatov in terorizma poleg mirnejših oblik kot so stavke in poulične manifestacije. Doumel je boj ljudstva, ki se bori za svoja izročila, za svoj jezik, za svojo svobodo kot narod.

Pri tem se je vprašal, kakšno stališče naj zavzame Cerkve v tem sporu med madridsko vladu in baskovskim ljudstvom. Odgovor mu je bil na dlani: Cerkve mora biti z ljudstvom, stati s preganjanji proti preganjalcem, za pravico proti krivici.

Iz tega spoznanja je nastalo njegovo pastirsko pismo, ki so ga prebrali v njegovi škofiji v nedeljo 24. februarja letošnjega leta v vseh cerkvah. Glavna misel pisma je: Krščanstvo - oznanilo odrešenja za vse narode. Baskovsko ljudstvo ima svoje značilnosti, tako kulturne kot duhovne. Med njimi so zlasti jezik in tiste svojstvene poteze, ki dajejo baskovskemu ljudstvu njegovo specifično osebnost med drugimi ljudstvi, ki tvorijo danes špansko republiko.

Baskovsko ljudstvo tako kot ostala ljudstva španske države ima pravico, da ohrani svojo osebnost s tem, da goji in razvija svojo duhovno dediščino. Pri tem ni potrebno, da bi se odpovedalo zdravim odnosom s sosednimi ljudstvi v okviru družbene politične organizacije, ki mu priznava njegovo upravičeno svobodo. Vendar se v današnjih okoliščinah nahaja baskovsko ljudstvo pred hudimi težavami, da bi moglo uživati omenjene pravice.

Cerkve, ki hoče oznanjati in posredovati Kristusovo odrešenje v takih stvarnih okoliščinah, v katerih se nahaja škofija, mora vzpodbujati, pomagati, da se v soglasju z načeli papeških okrožnic in koncilskih dokumentov spremeni položaj našega ljudstva.

Kje drugje bi slične misli bile same ob sebi umevne, v Francovi Španiji so pa pomenile bombo. Madridska vlada je najprej ukazala, da se pismo ne sme brati. Škof je na to zahtevno odgovoril, da je za verski pouk v škofiji odgovoren samo on. Nato je vlada konfirirala v hišnem zaporu škofa in njegovega generalnega vikarja. S tem je vsa zadeva prešla na diplomatsko področje odnosov med špansko Cerkvijo in državo, med Sv. sedežem in Madridom, kajti vlada je vendar priprla škofa in mu grozila s tožbo pred sodiščem. Kaj takega se v Francovi Španiji še ni zgodilo.

POGUMNI NASTOP ŠPANSKIH ŠKOFOV

Začeli so se razgovori med kardinalom Gonzalezom iz Toleda, primasom Španije, in vlado. Kardinal se je prej posvetoval z nuncijem in kardinalom Taranconom, predsednikom španske škofovske konference. Na razgovore ni torej šel na svojo roko.

Naslednji korak je bila seja stalne komisije španske škofovske konference. Ker je član komisije tudi škof Añoveros, mu je vlada dovolila, da je lahko šel v Madrid. Komisija je zasedala dva dni. Na

koncu je dala izjavo, ki v njej izraža svojo solidarnost s škofom v Bilbau in poudarja, da ima škof pravico odločiti o dušnopastirskih zadevah v svoji škofiji. Pri- stavlja, da ima samo Sv. sedež pravico soditi o verski vsebini nauka nekega škofa. Končno pravi, da če meni vlada, da je škof prekršil kak državni zakon, naj ga kar postavi pred sodišče. Izjava je bila sestavljena s privoljenjem Vatikana.

Madridska vlada ni pričakovala sličnega zadržanja španskih škofov in Sv. sedeža. Spoznala je, da bi vztrajanje na konfliktu pomenilo le novo in še hujšo zaostritev v odnosih do Cerkve. Zato je pustila, da je zadeva škofa Antonia Añoverosa utihnila.

V zgodovini Cerkve ni nič novega, da pride kak škof v spor z vladu v izpolnjevanju svojih dolžnosti in v obrambi zatiranih. Novo je zadržanje španskega episkopata, ki se je kompaktno zavzel za svojega sobrata v škofovstvu in pa zadržanje Vatikana, ki je škofa v Bilbau podprl.

To se namreč včasih ni dogajalo, posebno ne, ko je šlo za nas Slovence v Italiji. Ko so fašisti napadli nadškofa dr. Sedeja, so italijanski škofje molčali, branil ga je samo tržaški škof dr. Fogar. Ko so kasneje isti črni ljudje napadli škofa dr. Fogarja, so prav tako vsi italijanski škofje molčali. In vendar je bila zadeva precej slična: msgr. Fogar je samo nastopil v obrambo naravnih pravic slovenskega ljudstva, da ohrani svoj jezik in svoje tradicije, da ohrani svojo narodno identiteto.

Diktature so si zmeraj podobne, škofje pa ne.

K. H.

Francija ima novega predsednika

Georges Pompidou, ki je nepričakovano umrl 2. aprila letos, ima od pretekle nedelje svojega naslednika. Francozi so se 19. maja z majhno večino izrekli za dose- danjega finančnega ministra v Pompidou-jevi vladi Giscarda d'Estainga in mu po- verili krmilo države za bodočih sedem let.

Volivna borba je bila ostra. V prvem krogu volitev je d'Estaing prejel 32,6 % glasov, njegov nasprotni tekmeč kandidat združene levice pa dosti več, 43,24 %. Jasno je bilo, da bo d'Estaing zmagal le, če si pridobi še 18 %. In te mu je lahko dal le golizem, ki je prejel v prvem krogu 15,1 % glasov.

Mitterand naj bi bil uspehu bližje, saj je potreboval le 8 % novih glasov; vendar ta naloga ni bila ravno lahka, saj so levičarji že v prvem krogu izstrelili vse, kar so premogli.

Tako se je zgodilo, da je Valery Giscard d'Estaing v nedeljo uspešno prestopil loč- nico 50 %. Zanj je glasovalo 13.241.648 vo- livcev, kar da v odstotkih 50,71 % glasov, Mitterand pa je dosegel 12.842.834 glasov, kar znaša 49,28 %.

D'Estaingova predhodnika, izvoljena z direktnim glasovanjem, general De Gaulle in Pompidou sta v drugem kolu volitev počela boljše bero kot sedaj d'Estaing. De Gaulle je bil 19. decembra 1965 izvoljen s 55,19 %, Pompidou 15. junija 1969 celo s 57,59 %.

Od leta 1936, ko je po demokratičnih volitvah prišla v Francijo na oblast Ljud- ska fronta (socialisti in komunisti), zdru- žena levica še nikdar ni bila tako blizu zmagi kot to pot. Vendar so ji volivci še enkrat onemogočili prevzem oblasti. Zdi se, da so Francozi želeli zagotoviti državi neko stalnost oblasti in stabilnost v go- spodarstvu, kar vse bo d'Estaing lahko nudil.

Če bi zmagal Mitterand, bi praktično ne mogel vladati, saj bi mu na vsak korak nasprotoval parlament, v katerem pa ima- jo golisti še od leta 1968 veliko večino. Mitterand bi moral razpisati volitve in če bi te ne dale zmage združeni levici, bi se znašel še bolj osamljenega.

Treba bo počakati na nove parlamentar- ne volitve. Če bo prišlo pri njih do pre-

Nemška zvezna republika je v kratkem obdobju desetih dni do- živela tri pomembne dogodke, ki bodo gotovo vplivali na bodočo politično in gospodarsko usmerje- nost države. Najprej je v noči od 6. na 7. maj odstopil kancler Willy Brandt; nato je bil 15. maja izvoljen za predsednika republike dosedanji zunanji minister Walter Scheel; in končno je postal dan nato, 16. maja novi kancler, to je predsednik vlade Helmut Schmidt, finančni minister v Brandtovi vladi.

BRANDTOV Odstop

Zadnje volitve v deželah Schles- wig-Holstein, Hessen, Porenje-Pa- latinat in celo v delavskem Ham- burgu so pokazale, da je socialde- mokratska stranka, ki jo še vedno vodi Willy Brandt, v osipu, kar se tiče prejetih glasov na volitvah.

Vzrokov je več, najbolj pa je gotovo na razpoložnje volivcev vplival velik porast življenjskih stroškov. Volivci so tudi opazili, da so silno narasli stroški za oseb- je po raznih ministrstvih. Seveda je skušala Brandtova vlada zapsli- ti po teh uradih čim več svojih ljudi.

V uradu državnega predsednika Heinemanna so v letih od 1970 do 1974 narasli pod Brandt-Scheelovo

Willy Brandt je mesto kanclerja v ZRN prepustil Helmutu Schmidt

vlado stroški za osebje za 107 %; v uradu kanclerja Brandta za 74 odstotkov; v zunanjem ministr- stvu za 120 % in v ministrstvu za pomoč deželam v razvoju za 95 odstotkov. Revija »Stern« označu- je ta porast stroškov za tipičen primer nagrajevanja zaslužnih čla- nov socialdemokratske stranke in raznih prisklednikov, ki so se pri- družili stranki, ker je na vladi.

Brandt je to korupcijo opazil, bolela ga je, a je bil zoper stran- kin ustroj nemočen. Zelo ga je bolela tudi nestrpnost lastnega po- mladka, mladocialistov, ki se imenujejo »jusos« (tj. Jungsozialis- ten). V glavnem gre za teroristične skupine, ki so po letu 1968 prejele iz Vzhodnega Berlina ukaz, naj se množično včlanijo v social- demokratsko stranko. Ti mladocia- listi so si v svoj program pri- vzeli utopične ideje Marxove pre- prošine. Njih cilj je stranko na- praviti za komunistično po sovjet- skem vzoru.

Zadnji, rekli bi milostni udarec pa je Brandtu zadal njegov oseb- ni referent (eden izmed treh) Guillaume Güntzer. Leta 1956 je pribežal kot vohun iz Vzhodne v Zahodno Nemčijo. Nikomur se ni zdelo važno preveriti njegove pre- teklosti. Ko so ga odkrili, je pro- stodušno izjavil, da je častnik vzhodnonemške vojske in član nje- ne obveščevalne službe.

NOVI PREDSEDNIK NEMŠKE DRŽAVE

Ker bo v kratkem predsedniku Zvezne republike Gustavu Heine- mannu potekla njegova službena doba, je bilo treba poskrbeti za njegovega naslednika. Socialdemo- krati so skupaj z liberalci sklenili kandidirati predsednika liberalne stranke in dosedanjega zunanjega ministra Walterja Scheela.

Združeni socialdemokrati in li- beralci so nastopili disciplinirano.

Sovjeti nezadovoljni z mladino

V Rusiji se mladina vedno bolj zanima za verska vprašanja, čeprav ji uradna vzgoja o veri ne pove nič dobrega. Za njo je vera še vedno ostanek kapitalizma in sredstvo zatiranja ljudskih množic.

Toda ta mladina se noče več navduše- vati za materialistični nazor in ateizem. Velik vzrok temu pojavu so ruski pisate- lji in znanstveniki sedanje časa kot sta Solženicin in Saharov, pa tudi pisatelj iz časov pred revolucijo, ki so bili globoko verni (Tolstoj, Dostojevski...), ki so stebri ruske kulture. Mladina vidi tudi veličastne

cerkve, ponos ruske umetnosti, ki jih se- daj kot muzeje občudujejo.

Vse to vpliva na miselnost sedanje ru- ske mladine. Pravoslavna duhovščina zno- va pridobiva na ugledu, ko jo predstavl- ljajo kot nositeljico ruske kulture ne le v preteklosti, marveč vedno bolj tudi v se- danjosti.

O tem piše moskovska »Pravda« in se zelo huduje nad sedanjimi vzgojitelji mla- dine, ki niso znali vlití mladini »ideologijo znanstvenega materializma«, ki edini odgo- varja sovjetski stvarnosti.

Od njih je prejel Scheel 530 gla- sov. Krščanski demokrat Richard von Weizsäcker, predstavnik opo- zicije, pa je prejel 498 glasov.

Walter Scheel ima 55 let in je najmlajši v vrsti državnih pred- sednikov povojne Zah. Nemčije. Skupno z Brandtom je bil pobor- nik politike popuščanja napetosti in zagovornik sprave s socialistič- nimi državami in Vzh. Nemčijo. V svojih odločitvah je skrajno vztra- jen in nepopustljiv. On je bil ti- sti, ki je krščanskim demokratom obrnil hrbet, ko so sicer na volit- vah še prejeli relativno večino, a brez podpore liberalcev niso mo- gli sestaviti vlade. Scheel se je od- ločil za povezavo s socialdemo- krati in tako so krščanski demo- krati že nekaj let obsojeni na opo- zicijo v zveznem parlamentu.

NOVI NEMŠKI KANCLER

Volitve za novega predsednika ZRN so pokazale, da združeni so- cialdemokrati in liberalci obvla- dajo položaj in da tudi volitve novega zveznega kanclerja ne bo- do nudile presenečenj. Res je bil v četrtek 16. maja izvoljen na to mesto kot Brandtov naslednik do- sedanji finančni minister zahodno- nemške vlade Helmut Schmidt. Prejel je 267 glasov, proti pa se je izreklo 225 krščanskih demo- kratov.

Tudi Helmut Schmidt ima 55 let in je za Adenauerjem, Erhar- dom, Kiesingerjem in Brandtom peti kancler povojne Nemčije. Če- prav socialdemokrat je v gospo- darstvu pristaš liberalnih načel in predstavlja desno krilo stranke. Je odločen nasprotnik mladocia- listov ter je ponovno kritiziral Brandta, češ da preveč popušča levici.

Schmidt pravi, da je za reforme, a da jih je treba izvesti z ve- liko previdnostjo in vedno upo- števaajoč zahteve gospodarske usta- ljenosti. V zunanji politiki je zanj značilna popolna privrženost ZDA in atlantskemu zavezništvu. Njegov- ve besede: »Ko bi moral izbirati med Evropo in Ameriko, bi se brez obotavljanja odločil za ZDA. Skupnost (misli je na Evropsko gospodarsko skupnost), ki ni spo- sobna delovati, ne zasluži žrtev naših državljanov,« dosti poudel.

V nastopnem govoru je Schmidt poudaril, da hoče njegova vlada uveljaviti davčno reformo do 1. januarja 1975. S to reformo naj bi bilo pomagano zlasti ljudem z nižjimi dohodki, ki jim inflacija skoro vse poviške požre. Tudi je Schmidt odločen v celoti uzakoni- ti sodočenjanje delavcev v velikih podjetjih, ker je to bistvena druž- beno politična postavka levoliberal- ne vlade.

Na zunanjepolitičnem področju hoče Schmidt pospeševati evrop- sko združevanje, obenem pa tesno sodelovati z ZDA in v atlantskem zavezništvu. »Ne brez zaskrbljeno- sti spremljamo rast oboroženih sil Varšavskega pakta,« je še pri- stavil.

Vse to pa ni motilo sovjetskih voditeljev Brežnjeva in Kosigina, ki sta med prvimi čestitala nove- mu kanclerju in izrazila željo, da bi se odnosi med Sovjetsko zvezo in ZRN še dalje ugodno razvijali. Vendar dá Schmidtova nastroje- nost do komunizma slutiti, da je čas Brandtovega popuščanja mi- mo in da bo nova pot bonnske politike usmerjena bolj na Zapad kot na Vzhod.

Zakonska stalnost in enotnost Krožnik riža za lačne

**Zorzutova
»Ptička briegarca«
izšla**

8. aprila letos sem poslal svojim slovenskim sobratom na Tržaškem pismo z velikonočnimi voščili. V njem sem zapisal tudi sledeče priporočilo: V zadevi referendum ohranimo svoj mir. »Naš vestnik« je že objavil naše mnenje in ostanimo zato solidarni v obrambi družine, na kateri bomo lahko gradili svojo bodočnost. Zal je o vsem tem veliko nejasnosti, zato je potrebna naša jasna in odkrita beseda.

»Naš vestnik« je list, ki ga ob posebnih prilikah izdajo slovenski dušni pastirji v Trstu. Že v prvem tednu meseca aprila je list objavil kratko pojasnilo o glasovanju o razporoki in jasno in odkrito svetoval, naj naši ljudje glasujejo, da se zakon o razporoki odpravi.

To priporočilo je bilo sad našega večkratnega razpravljanja o stališču, ki naj ga mi duhovniki zavzamemo v zvezi z glasovanjem. In »Naš vestnik« je zato takole zapisal:

»Katoličani smo prepričani, da je družina velika dobrina in da je treba varovati trdnost družine. Le v trdni družini moreta biti resnično srečna mož in žena in je zagotovljena dobra vzgoja otrokom. Le v trdni družini se otroci varno pripravljajo na samostojno življenje. Za katoličana je merodajna božja beseda v svetem pismu: "Kar je Bog združil, tega naj človek ne loči!" Zakon o razporoki daje potuho človekovi sebičnosti, egoizmu. Prav nič ne misli na otroke, ki so prva in največja žrtev vsake razporoke. Zakon o razporoki prinaša nemir v družine. Sklepanje zakonov postane površno in prenegljivo.«

KRŠČANSKI NAUK O ZAKONU

Vsakdo, ki le malo pozna krščanski nauk, pa naj bo predkonični ali pokonični človek, mora priznati, da so te trditve v skladu s tem naukom.

Sicer pa pogledimo, kaj pravi škof dr. Vekoslav Grmič iz Maribora v svojem malem teološkem slovarčku o zakonu: »Zakon je zakrament, ki si ga podelita mož in žena, ko se z nepreklicno privolitvijo drug drugemu izročita, drug drugega sprejmeta ter si obljubita popolno zvestobo in nerazvezno enoto.«

In koncil? Ta pa pravi: »Temelje in posebne zakonitosti je globoki skupnosti življenja in ljubezni med zakonci dal Stvarnik; ta skupnost pa se vzpostavi z zakonsko zvezo, se pravi z nepreklicno osebno privolitvijo. Tako s človeškim dejanjem, v katerem se zakonca drug drugemu izročita in drug drugega sprejmeta, nastane po božji volji tudi družbo trdna ustanova. Ta sveta vez je tako zaradi blagorazne zakonca in potomstva kakor tudi zaradi blagorazne družine odtegnjena človeški samovolji. Po sami svoji naravi sta ustanova zakona in zakonska ljubezen naravnana na roditev in vzgojo otrok ter dosežeta v njih tako rekoč svojo krono. Takšno tesno zedinjenje, obstoječe v medsebojni podaritvi dveh oseb, pa tudi blagorazni otrok — oboje zahteva popolno zvestobo zakoncev in terja nujno nerazvezno enoto.«

VSAKA RAZPOROKA RAHLJA DRUŽINSKE TEMELJE

Ko so pred tremi leti uvedli razporoko, je ta razporoka prišla v poštev za zakone, ki so bili sklenjeni samo pred civilno oblastjo, to je za civilne poroke, sklenjene na občini. A kljub temu so bili prizadeti tudi zakoni ali poroke, sklenjeni v cerkvi, ki jih civilna oblast priznava kot polno veljavne. Tako so tisti, ki so se bili poročili v cerkvi, po poroki ostali še nadalje poročeni, a civilno ločeni.

Zato ni čudno, ako smo se zavzeli, da se razporoka, čeprav veljavna samo za civilno oblast, odpravi. Razlog je bil enostaven: kjer se družina rahlja, pa naj bo katere koli vrste, se rahlja temelj, na katerem naj raste naša bodočnost. Ustrašili smo se tudi dejstva, da se je število civilnih porok na Tržaškem v zadnjem času znatno povečalo. Kako to? Zdi se, da so se ti zakonci v velikem številu izognili cerkveni poroki prav z namenom, da jim ostane odprta pot za morebitno razporoko. Češ: če se ne bova razumela, bova šla narazen.

Vse to ni razveseljivo za duhovnika, ki zaskrbljen gleda v bodočnost. Kaj naj gradimo na takih družinah? In zato smo slovenski duhovniki na Tržaškem smatrali za potrebno, da rečemo jasno in odkrito besedo.

In kateri so bili uspehi, ki smo jih dosegli s to besedo? Kaj se je zgodilo? Kako so naši ljudje sprejeli našo besedo?

SMO V SLUŽBI NARODA

Ko skušam najti odgovor na ta in podobna vprašanja, se spomnim zopet na besede, ki sem jih zapisal svojim sobratom v prej omenjenem velikonočnem pismu:

Morda ne bomo deležni tistega zadoščanja, ki ga pričakujemo pri svojem dušnem pastirstvu, a ponižnost in skromnost sta dve kreposti, ki peljeta mimo križa do vstajenja.

V vsej ponižnosti smo torej slovenski duhovniki morali kloniti pred dejstvi, ki jih vsi poznate. Naši ljudje so v veliki večini glasovali, naj možnost razporoke ostane. Zavedamo se pa, da smo pred glasovanjem ravnali po svoji vesti, z najboljšimi nameni in in trdnem prepričanju, da s svojo odkrito besedo služimo slovenski družini in narodu.

Pri tem svojem prepričanju ostajamo še naprej. In to s tisto jasnostjo, ki je bila izražena po našem predstavniku na skupnem protestnem zborovanju pred svetoivansko šolo 29. aprila. Med drugim je ta naš sobrat dejal: Če smo znali v 25 letih fašizma ohraniti ljubezen do našega jezika, do naše kulture in do naših duhovnih vrednot, jih bomo znali braniti tudi danes. Kakor smo v preteklosti slovenski duhovniki stali ob strani svojemu zatiranemu narodu in z njim trpeli preganjanje, tako se bomo tudi v prihodnosti z vsemi svojimi silami borili za resnično svobodo in za dosego vseh demokratičnih pravic svojega ljudstva.

NEPOSTENI OCITKI

Zdi se mi, da se še nikoli ni zilo na nas tržaške slovenske duhovnike toliko očitkov in obtožb, kakor prav ob glasovanju o razporoki. In to tostran in onstran meje. Pa zakaj? Da smo klerikalci, fašisti, kratkovidni, nekoncilski, nazadnjaki, da držimo s tržaško kurijo in Vatikanom, da gremo na desno, namesto da bi šli na levo, da zavajamo ljudstvo, da ga vodimo v prepad, da so naši argumenti prazni itd. itd.

In to ne samo od oseb, ki niso našega prepričanja, ampak tudi od oseb, ki bi radi bili nezmožljivi glasniki in branilci Kristusovega in cerkvenega nauka. In to s tako karizmo nezmožljivosti, o kateri slovenski duhovniki nikoli še sanjali nismo. Ti so nam posvetili celo odprto pismo v tržaškem slovenskem dnevniku s predlogi in očitki, ki so komu že dolgo ležali na srcu.

Kaj in kako naj duhovniki odgovorimo na vse te očitke? Ne bojim se priznati, da nas je vse to precej prizadelo. Odprla se je pred nami nova in široka praznina, ki je ne bomo zaradi pomanjkanja moči in pomoči z lahkoto odstranili. Odkrila se je naša stvarnost v vsej svoji realnosti. Ponavljam pa kljub temu zelo odkrito: ravnali smo po svoji vesti ter svetovali in naredili, kar se nam je zdelo legalno upravičeno in moralno pravilno.

VZTRAJALI BOMO V SVOJEM POSLANSTVU

Res, nismo študirali na Dunaju in še manj v Parizu, nekaj pa le znamo in poznamo. Zavedamo se dobro, da bo naše apostolsko delo sedaj še bolj oteženo. Ni pa odpovedala naša dobra volja in zato nas še nadalje spremlja skrb, da bomo storili, kar je z našimi močmi mogoče storiti za ohranitev trdnosti in veri in poštenosti v življenju.

Naj zaključim z besedami, ki sem jih prebral pri radijski oddaji »Vera in naš čas« v nedeljo Dobrega pastirja ali v nedeljo za duhovne poklice:

»Čaka nas morda še marsikatera preizkušnja, a naša narodna manjšina ne bo ostala pri življenju brez duhovnikov. Marsikdo si obeta zakonsko zvezo brez trdnosti in trajnosti, a če ne bo duhovnik pred božjim oltarjem blagoslavljal trdne zakonske zveze, srečne družine in dobrih otrok, ne pričakujemo novih duhovnih poklicev in še manj zdravja in sreče med našim malim narodom in za naš narod.«

DR. LOJZE SKERL

Po Baragovih stopinjah

Z dekretom 30. januarja 1974 je bila kanično ustanovljena nova misijonska kongregacija St. Stephen Protomartyr s sedežem v Gallupu, New Mexico (ZDA). Čigar glavni namen je misijonariti med poganskimi Indijanci Sev. Amerike, ki so po izjavi ordinarija škofa Hastricha »najbolj zanimarjeno pleme na celi zemeljski obli«.

Zanimivo je, kako je prišlo da ustanovitve te družbe. Trije zreli možje s sijajnim položajem v svetu, dva profesorja, od katerih eden podravnatelj največjega liceja v velemestu Los Angeles, tretji pa samostojen trgovec so čitali življenjepis škofa Barage. Navdušeni nad njegovo veličino so se odpovedali svetni karieri, trgovec je

Ze dvanaest let misijonarim na Madagaskarju. Doslej sem skrbel za gobavce, v lanskem juniju pa so me predstojniki premestili iz Isoanale v Ithosy. Tu sem spoznal, da niso samo gobavci potrebni pomoči, temveč tudi mnogi, mnogi drugi.

V naseljih »brousse« (savana) sem nalez na slepe, gluhomeme in pohabljene, ki še krožnika riža nimajo. Ali naj bo misijonar enak duhovnu in levitu iz svetopisemske prilike o usmiljenem Samaritanu in gre mimo njih, ne da bi jim pomagal? Kako naj se potem še imenuje »oče«?

Delovno ljudstvo v Italiji si lahko privoščijo lepo opremljeno stanovanje, zadostno hrano, oblačila, avto in televizijo ter še marsikaj, kar ni nujno potrebno za življenje. Zakaj imajo nekateri vse, drugi pa nič, ali skoro nič?

Ob trenutkih verskega navdušenja tako radi izpričujemo, da smo vsi otroci istega Očeta, ki je v nebesih, in bratje med seboj. Največjo skrb in nego posvečamo članom naše družine, predvsem otrokom in bolnikom. Zakaj bi nekaj te skrbi ne posvetili tudi članom velike božje družine, ki so v potrebi? S kakšno pravico se nazivamo bratje v Kristusu, če pa na bratsko ljubezen pozabljamo?

Kot misijonar imam dolžnost, da po svojih močeh poskrbim za te svoje revne duhovne otroke, ki so udje istega telesa, ki je Kristus.

Tam, na od vas tako oddaljenem otoku Madagaskarju, v Zazafozisyju, 40 km severno od Ithosyja, bi rad ustanovil »Mali center za slepe, gluhomeme in pohabljenes. Trenutno obstajata na tem področju le dve koči, narejeni iz blata, kjer v nemo-

gočih življenjskih pogojih živijo ti reveži.

Moja želja je, da bi postavil vsaj 30 koč za približno sto teh nesrečnežev, hišo za osebe, ki bi zanje skrbelo in pa skladišče. Koče bodo postavljene na območju 50 hektarjev zemlje, ki mi jih je malgaška vlada že dala na razpolago. Tu se bolniki ne bodo čutili utesnjene, kot po raznih hirahnicah in bolnišnicah, kjer bolniki čakajo le še smrti.

Deviška zemlja z nešetimi studenci, plazami peska, skalami in visokim drevjem jim bo v razvedrilo v njihovih tegobah. Dana jim bo tudi možnost, da si bodo lahko okoli svojih koč obdelali vrt, ki jim bo z razno povrtnino nudil tudi zaslužek, poleg zelenjave za vsakdanjo rabo. Tistim, ki si bodo lahko sami kaj skuhal, bomo mesečno razdelili potrebni živež. Za ostale, nezmožne dela, bodo skrbele dobre žene iz Zazafozisyja. Za mlajše gluhomeme in pohabljenes bomo ustanovili misarsko delavnico. Služila jim bo za rehabilitacijo in poznejšo vključitev v normalno življenje.

Osebe, ki naj bi delovalo v tem dobrodelnem centru, bomo vzeli izmed domačega ljudstva. Kristus je vse poklical k delu usmiljenja, ne samo misijonarje in redovnice. S tem bomo dokazali, kaj zmore krščanska ljubezen laičnega apostolata.

Da pa bomo vse te načrte lahko uresničili, potrebujemo v prvi vrsti pomoč dobrih in plemenitih ljudi.

V osebi gluhomemega, slepega in pohabljenega trka Kristus na vaša srca. Naj bi ne trkal zaman!

IVAN STANTA CM
misijonar na Madagaskarju

Po novih poteh do duhovništva

Jezus je tri leta oblikoval svoje učence za duhovnike, potem pa jim je dejal: »Kakor je mene Oče poslal, tako pošiljam jaz vas...« Da bi zmogli to veliko poslanstvo, je bilo mogoče le v moči Sv. Duha, ki so ga prejeli na binkoštno jutro. Podobno so si postavljali namestnike in naslednike tudi apostoli, kot zvezo iz Apostolskih del.

Izbira in vzgoja duhovniškega naraščaja je bila vedno velika skrb Cerkev. Predvsem pa sta se izoblikovala dva načina: da so si duhovniki v praktičnem delu vzgajali naslednike ter jih umsko, duhovno in pastoralno oblikovali za duhovniški poklic ali pa jih je Cerkev za to pripravljala v posebnih šolah, samostanih in semeniščih. Zlasti tridentinski koncil je v tem oziru dal škofijam podrobna navodila za vzgojo duhovniškega naraščaja. Vse večje škofije so ustanovile mala in velika semenišča v ta namen.

Se danes prevladuje ta drugi način vzgoje duhovniškega naraščaja. Toda vedno bolj čutimo, da ta način vzgoje danes ne zadostuje več. Pred desetletji je bila v takih zavodih še v veljavi stroga disciplina in težnja, da so bili gojenci čim bolj odtrgani od »sveta in njegovih vab«. Odtrgani od posvetnosti naj bi se duhovno in razumsko pripravljali na duhovništvo.

Toda v zadnjih desetletjih ni mogoče več zastopati takih vzgojnih metod. Popuščanje je postalo nujno, čeprav v raznih zavodih različno. Ponekod so šli v tem predaleč, kar je imelo tudi slabe posledice. Razumljivo je zato, da iščejo odgovorni danes nove načine, ki bi mlade duhovniške kandidate dobro usposobili za duhovniško poslanstvo v današnjih razmerah.

Načelo iskanj novih poti pri duhovniški vzgoji in izobrazbi se glasi: duhovna poglobitev iz osebnega prepričanja, spoznanje delokroga in preizkušnost v praksi ali z drugimi besedami: globoka teološka izobrazba, duhovno izoblikovanje in povezanost z življenjem.

Da pa bo mogoče to doseči, bo treba bogoslovce že v času študija poslati »na prakso« na župnije. Ponekod že poskušajo, da bogoslovce ali novomašnike v zadnjem letu pošiljajo na župnije kot pomočnike za nekaj dni v tednu (nedeljski kaplani).

V škofiji Münster pa bodo poskusili takole: komisija profesorjev in bogoslovcev je izdelala načrt, da naj bi vsaj nekateri bogoslovci že od začetka teološke študija v skupini dveh do štirih »prakticirali svoj študij« ob vodstvu duhovnika-župnika. Tako bi se mladi teologi temeljito seznanili s terenom in delom. Šele zadnja leta študija, ko prejme kandidat višje redove, naj bi se taki teologi vključili v skupno življenje v bogoslovnem semenišču. To bi pa naj bil zaenkrat samo poskus.

Krščanstvo ni nauk o družbi

Težnja, da bi krščanstvu vzeli versko vsebino in ga naredili za nauk o osvoboditvi človeške družbe, postaja vse bolj splošna. Mnogi, zlasti mladi ljudje, vidijo v krščanstvu le socialno blagovest, ki kliče k spremembam in poziva k revolucionarnim nastopom. Zanje ima Cerkev svoj pomen, če bo postala ustanova, po kateri bo mogoče izvesti socialno revolucijo. Iz teologije o odrešenju hočejo narediti teologijo osvobodilnega boja.

Beg kristjanov od njihove nadnaravne usmerjenosti vnaša v njih versko doživljanje razne lažne elemente od astrologije do misticizma vzhodnih religij. Človek čuti v sebi nujnost verskega udejstvovanja, kateremu mora slediti. Toda krščanstvo, ki ni več evangeljsko-religiozno, vera, ki je povsem oropana nadnaravnih elementov, nikakor ni pravo krščanstvo. Pluralistično razčefrana in moralno neobvezna religija, ki se izčrpava v zgolj socialni dejavnosti, pri tem pa zanika vsako skrivnost, se mora odkloniti, kajti takšno krščanstvo ne more prav vršiti svojega poslanstva, ki ga ima od svojega Ustanovitelja.

Bil bi junaški, obenem pa tudi tragični poskus, če bi hoteli rešiti krščanstvo s tem, da bi proglasili dosedanjih nauk in dosedanjih moralov za zastarelo in našem času neprimerno. Mnogi teh, ki to hočejo, mislijo, da bodo iz sebe ustvarili nova nebesa in novo zemljo ter novega človeka, ki ne pozna več greha in krivde. Oni hočejo človeka sprostiti, toda človek potrebuje odrešenje. Božjega kraljestva ni mogoče doseči z demonstracijami ali osvobodilnimi boji; začelo se je v trpljenju, porazu, križu, katerega ni mogoče odstraniti s sveta. V skrivnosti križa je zakrita skrivnost vstajenja, zmage in odrešenja. (Misli kardinala Koniga za veliko noč.)

V knjigarnah se je pojavila v založbi Mohorjeve družbe v Celju pesniška zbirka z naslovom *Ptička briegarca*, ki ji je avtor Ludvik Zorzut, znani briški pesnik ali po označbi urednika zbirke Marijana Breclja »za Gradnikom nedvomno prvega ali vsaj najbolj znanega briškega poeta«.

Naš dobri znanec Ludvik Zorzut je pred dvema letoma obhajal osemdesetletnico in ob tej priložnosti se je odločil dati svojemu dolgoletnemu pesnikovanju neko vidno podobo v knjigi. Zbirko, ki je pred nami, je urednik razdelil na šest ciklov, ki so tematsko zaokroženi.

Prvi (*Briške*) prinaša 25 pesmi in je najobširnejši. V njih zna pesnik zajeti v pristni pesniški obliki briško čustvovanje, prikazati lepoto in posebnost briške pokrajine, pa še njene etnografske značilnosti. V ciklu je tudi pesem *Ptička briegarca*, ki je dala naslov zbirki predvsem »ker se je zdelo, da še najbolj zvesto ponazarja pesnikovo lirično ustvarjalnost in pokrajinski osnovni ton«, kot pravi urednik zbirke. To dokazuje tudi dejstvo, da je pesem doživela več variant.

Zanimivo je, da je skušal Zorzut zajeti v pesmi briške vasi. Tako je nastal cikel *Pesem Brd*, ki obsega niz pesmi o dvanaestih briških vaseh. Pesniška zbirka prinaša le štiri pesmi iz tega cikla: Medana, Vipolže, Kozana, Mirnik.

V drugi skupini (*Slovenjbeneske*) so zbrane pesmi, ki pojejo o Benečiji, Reziji, o Trinku. Zadnja enota v drugem ciklu in zadnje tri v prvem ciklu predstavljajo poskus Zorzutovega epsko-lirskega pesnjenja, na kar je urednik opozoril s tem, da je v kazalu omenjene pesmi ločil od ostalih s širšim razmakom.

Zorzuta so življenjske prilike zanesle za celo dvajsetletje na Štajersko. Odmeve tega sveta prinaša tretji cikel (*Pohorske*). Videti je, da se je tudi tu pesnik zelo vključil v pokrajino in da mu je postala skoraj druga domovina: njeno valovitost prikaže v umirjenih štirivrstičnih kiticah (*Podravje*), v kratkih in odsekanih verzih pa nenavadno situacijo (*Zlodej*).

Vemo, da je Zorzut s srcem in dušo planinec, zato je v svojem življenju napisal veliko število pesmi o gorah. Te so tu zaokrožene pod zaglavjem *Planinske* in zajemajo svet od Gorice do Trente, segajo tudi na Štajersko. Pesem *Krn* je že iz leta 1933!

Pesniku so se med drugim utrnile tu in tam tudi ljubezenske pesmi. Zbirka nam prinaša nekatere v ciklu *Ljubezenske*. Posebej posrečeni se nam zdita *Dovtipna* in v narečju napisana *Búskele* ter igriva, a polna mehkohe *V nedeljo popoldan*.

V zadnji skupini so pod skupnim naslovom *Popotne* zbrane pesmi z različno vsebino. Več je tu priložnostnih (*Tebi, o lapor, Dramilo starih goriških študentov*). Čutimo, da se je v ciklu skušal oddolžiti tudi sedanjemu kraju bivanja, to je Kanalu (*Napoleonov belec*).

Kot smo pred leti z veseljem sprejeli (in zdaj že v drugi izdaji) narečne pesmi Marije Mijotove, tako smo zdaj prijetno presenečeni nad to Zorzutovo zbirko. Urednik zbirke Marijan Breclj se je potrudil, da ni izšel le gol izbor pesmi, temveč ga je pospremil z daljšo uvodno besedo, ki nam podrobneje prikaže pesnikovo življenje in delo, tako da je že to prava študija o Zorzutu. V njej se nam zdijo še nadvse hvalnežni podatki o goriškem življenju izpred 60-70 let in o takratnih kulturnih razmerah.

Dalje je urednik sestavil vrsto obširnih opomb, ki nam približajo pesmi tudi po vsebinski strani, razlagajo etnografske in druge elemente ter opozarjajo na vzore, ki so Zorzutovi pesmi botrovali (Gradnik). Zaradi večjega števila narečnih pesmi je moral urednik sestaviti slovarček narečnih besed. Zaključeno podoba vsega Zorzutovega tiskanega gradiva nam podaja bibliografski pregled objav, ki sega od leta 1920 do vključno 1973, zaključujejo ga še podatki, ki so bili o pesniku doslej napisani.

Podobna Zorzutovi poeziji je tudi zunanja in notranja oprema knjige, delo akademskega slikarja Iva Kovača. Prispeval je šest dvostranskih ilustracij k ciklom in več vinjet. Pozabiti ne smemo tudi reprodukcije Zorzutovega portreta, delo domačina Rika Debenjaka.

Veliko pesmi je tudi uglasbenih (Ipavec, Rebolj), največji delež pri tem pa ima Zorzutov rojak Rado Simoniti, saj je uglasbil deset pesmi.

Zorzutova pesniška zbirka je res vesel kulturni dogodek. Upamo, da si bo zbirko marsikdo omislil tudi zato, ker je iz naših krajev ali ker avtorja pozna.

Kulturno slavlje v Rupi

Kar ni bilo mogoče izvesti v nedeljo 28. aprila, je postalo možno preteklo nedeljo. Ob toplem majskem dnevu in v sončnem vremenu je ob zelo veliki udeležbi v organizaciji pevskega zbora Rupa-Peč potekla kulturna prireditev, ki je vse navzoče zelo zadovoljila.

Prireditev je odprl glasbeni ansambel »L. Hled« iz Steverjana, ki je kasneje še enkrat nastopil. S seboj je imel tudi humorista, ki je bil na nekih mestih zelo duhovit. Ansambel je dal vsej prireditvi tisto barvitost in razgibanost, ki je potrebna za prireditev na prostem, da lahko uspejo.

Tem glasbenikom so se pridružili še »Veseli Steverjanski fantje« s pevskama Anko in Alenko, ki postajajo vedno bolj učinkoviti v svojem izvajanju. Neutrudno so godli še pozno v noč.

Veseli smo bili nastopa naših otrok. Otroška vrtnarica Slavka Lakovič je pripravila naše malčke iz otroškega vrtca Rupa-Peč. Ljubko jih je bilo gledati, kako zavzeto in navdušeno so odpeli svoje pesmi.

Nastopili so tudi otroci osnovne šole v Rupi. Pod vodstvom učitelja Emila Lasiča so pogumno zapeli štiri pesmi.

Zelo sta se postavili tudi mladi pevki (Rustija in Kumar) iz Podgore, ki sta ob spremljavi harmonike, ki jo že dobro obvlada Katja Antonič, zapeli zelo ubrano več pesmi.

Postavil se je tudi Enzo Pavletič s svojo harmoniko.

Vse prisotne je močno zadovoljil tudi nastop otroške folklorne skupine Rupa-Peč.

V Marijinem domu v Rojanu praznujejo v nedeljo 26. maja trinajsto obletnico odprtja doma.

Na sporedu so točke:

- »ŠKRATI« - dvodejanka
- glasbene točke
- nastop domačega pevskega zbora

Začetek ob 17. uri. Med odmori srečolov.

Vabljeni!

ki je s svojim rajanjem dokazala, da jo je skrbno pripravila večča roka Jožice Kovic.

Nekaj posebnega je bil recitacijski nastop, ki ga je izvedel Toni Budin iz Mirna. Z igralsko dovršenostjo je podal odlomek iz Stritarjevega »Pisarjevega sina« ter za seboj potegnil občinstvo s svojim dramatično močnim podajanjem.

Od odraslih pevskih zborov so nastopili moški zbor Rupa-Peč, mešani pevski zbor od istotam in moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice. Vse tri je dirigiral požrtvovalni pevovodja Zdravko Klanjšček, ki že leta zvesto prihaja v Rupo zato, da vodi petje pri nedeljski maši.

Domači moški zbor se je posebej postavil s pesmijo, ki jo je sestavil Darko Durček, eden glavnih pobudnikov tega slavlja. Pesem je uglasbil Ubald Vrabec. Darko Durček je tudi poudaril v priložnostnem govoru, da si bo pevski zbor Rupa-Peč še naprej prizadeval, da na tem koščku naše zemlje ostaneta živi in svetli dve osnovni vrednoti našega ljudstva: vera naših prednikov in materinska govorica.

Naj omenimo, da se je letos prireditev odvijala na posebej pripravljenem prostoru pod cerkvijo sv. Marka z res ljubkim okoljem. Pokriti zidani oder je omogočil, da se je dalo zbrano slediti vsem točkam in da je odpadlo motenje tistih, ki se takoj predajo veselju družabnosti.

Seveda je bilo tudi te dovolj. Zgoraj pred

JOZE JURAK

EKUMENSKO POTOVANJE V BOLGARIJO (12)

Ko smo se mi vozili, bilo je 14. septembra, po tej sloviti dolini, seveda nismo videli drugega kot grmičevje, kajti čas obiranja je bil že davno mimo. Kljub temu pa smo si mogli ustvariti vsaj bežno sliko o razsežnosti teh poljan, ki jim po celem svetu ni enakih.

GOMILA SMRTI

Dolina vrtnic je dolga 90 km in se konča pri mestu Kazanleku (e je polglasen), ki je obenem glavno mesto te doline in močno industrializirano. Leži na križišču čveh pomembnih smeri: podonavsko ravnina—trakijska ravnina in Srbija—Crno morje, zato je bilo že pred prihodom Rimljanov naseljeno s Trakijci in Kelti. Trakijci so imeli v bližini svojo kraljevsko prestolnico Seutopolis.

cerkvijo so mizice vabile k pokušanju raznih jedil, zlasti pa tradicionalne fratlje. Bila je zelo okusna in se je splačalo priti v Rupo že zaradi nje. Seveda je bila tudi vinska kapljica privlačna in zapeljiva. Tako je slovenska pesem orila v majski večer in vsem, tostran in onstran Vipave oznanjala, da tu živi slovenski narod, ki hoče tu tudi ostati.

Zal moramo poročati tudi, da je pozno zvečer skupina mladih razgrajčev prišla motit veselo razpoloženje, tako da so bili prireditelji primorani poklicati policijo, da je posredovala. To omenjamo zato, da bi se kaj takega drugič ne ponovilo.

—jk

Kamenčki

Vprašanje, ki čaka na odgovor

V časopisih iz Slovenije, tudi v »Družini«, smo brali, da bodo v Ljubljani za Bežigradom zgradili muslimansko džamijo. V Ljubljani in sploh v Sloveniji je danes precejšnje število muslimanov, ki so prišli v Slovenijo zaradi dela. V Ljubljani je sedaj vpisanih v muslimanski skupnosti nad 400 družin. Za te in za druge, ki niso vpisani, bodo zgradili muslimansko molitnico.

Ko »Družina« poroča o tem, pravi, da bodo kot kristjani podpirali prizadevanja muslimanov. Ljubljanska občina, ki je odkazala prostor za džamijo in odobrila načrte, je tudi pokazala razumevanje za verske in duhovne potrebe muslimanov v Ljubljani in v Sloveniji.

Prav so storili ljubljanski »mestni očetje«, ki so zgraditev džamije odobrili, in prav je storila »Družina«, ko izjavlja, da je potrebno, da tudi muslimani dobijo svoj bogoslužni prostor. Tu pa se porodi misel: Zakaj ni prav, da dobijo bogoslužni prostor slovenski verniki v Novi Gorici? Nova Gorica raste in se širi, postaja

V nedeljo 26. maja:

PRAZNIK MARIJINEGA SVETIŠČA NA VEJNI

Ob 16.30 sv. maša v slov. jeziku.

upravno in tudi gospodarsko pomembno središče Primorske. Toda v njem še zmeraj ni prostora niti za skromno cerkev. Edina bogoslužna središča so izven mesta, samostanska cerkev na Kostanjevici, župna cerkev v Solkanu in v Kromberku. V Novi Gorici ni niti sledu o kakem katoliškem bogoslužnem prostoru.

Kdaj bodo slovenski katoličani v Novi Gorici vsaj toliko vredni kot muslimani v Ljubljani?

Vprašanje, ki čaka na odgovor.

(r+r)

Drugo zasedanje vseavstrijske sinode

Od 1. do 5. maja je bilo na Dunaju drugo in zadnje zasedanje vseavstrijske sinode. Udeleževalo se je 150 zastopnikov iz vseh avstrijskih škofij. Koroške Slovence sta zastopala na sinodi župnik Avguštin Cebul in srednješkolski nadzornik dr. Valentin Inzko.

Na sinodi je bil med drugim sprejet dokument: »Cerkev in narodne manjšine«. Za dokument je glasovalo 129 udeležencev, proti so glasovali le štiri, 13 oseb pa se je glasovanja vzdržalo. Odobreni dokument obvezuje avstrijsko Cerkev, naj se trudi za zaščito, neoviran razvoj in nadaljnji obstoj narodnostnih manjšin v državi.

Koncil mladih

V kraju Taizé v Franciji se je letošnjo veliko noč zbralo 20.000 mladih ljudi iz vse Evrope. Ob tem prvem srečanju so poudarjali, da je prišel čas za neposredno pripravo koncila mladih, ki bo v Taizéju od 30. avgusta do 2. septembra letos. Koncil s tem zasedanjem ne bo končan, ampak se bo nadaljeval drugod po svetu.

Osnovna šola v Bazovici vabi na slovesnost

OB POIMENOVANJU ŠOLE PO PRIMOŽU TRUBARJU

ki bo v nedeljo 26. maja ob 17. uri na šolskem dvorišču. Na slovesnosti sodelujejo šolski otroci, harmonikarski ansambel »Slomšek« in orkester Glasbene Maticice. (V primeru slabega vremena bo slovesnost v kino dvorani).

V maju in juniju rožna polja v Dolini vrtnic oživijo. Okrog 10.000 obiralcev vrtničnih cvetov je potrebnih, da je obiranje pravočasno končano

V času rusko-turške vojne (1877-78) so prebivalci Kazanleka mesto v celoti zapustili in se vrnilo šele, ko je bil sklenjen mir in ustanovljena bolgarska država.

Leta 1944 so v bližini mesta ob kopanju profiletalskega zaklonišča odkrili trakijsko gomilo, tj. grob trakijskega kneza, ki ima obliko z zemljo oblikovane kupole. Grob je iz 4. stoletja pr. Kr. in je okrašen znotraj z dragocenimi freskami. Sestavljen je iz treh delov: preddvora, hodnika in prostora, kjer je dejansko grob.

Ta gomila je ena najbolj znanih in pomembnih v Bolgariji; videti pa je sicer gomile posejane po vsej trakijski ravnini. Izgledajo kakor velike krtine in govorijo o smrti, pa tudi neminljivosti življenja.

BOREK ZA SVOBODO

Sredi Doline vrtnic, 56 km pred Kazanlekom leži mesto Karlovo. Ime je dobilo po turškem beju (plemenitašu) Karlaolu. Temu je namreč v 15. stoletju poklonil vse področje sedanjega mesta sultan Bajazit.

Ko so Turki Karlovo v vojni 1877-78 znova osvojili, so pobili kar 813 njegovih prebivalcev. V mestu se je rodil leta 1837 tudi Vasil Levski, kasneje strah in trepet tedanjih turških oblastnikov.

Bil je sirota. Z 21 leti je postal menih, toda kmalu ga je pesnik in rodoljub Rakovski navdušil za ideale narodne svobode. Levski je postal borec za osvoboditev bolgarskega ljudstva izpod turškega jarma. Mojstrsko je organiziral odporiške celice po vsej Bolgariji. Zaman so se Turki trudili, da bi ga ujeli. Po svojih legendarnih pobegih in rešitvah iz najbolj obupnih položajev je postal za Turke prava mora, za rojake pa bakla odpora. Šele po izdajstvu so ga Turki zajeli in leta 1873 v Sofiji obesili. Sedaj je njegova rojstna hiša v Karlovo spremenjena v muzej.

V Karlovo smo se ustavili za kosilo. Lep je bil pogled na najvišji vrh Balkanskih gor, na Botev, ki je iz mesta dosegljiv v devetih urah. Tuji mi smo bili namenjeni v osrčje Balkanskega gorovja. Malo pred Kazanlekom smo zavili na levo. Gorski masiv nam je bil vedno bliže. Pri kraju Šipka smo se znašli ob njegovem pobočju.

Svetoivanski cerkveni pevski zbor, ki je tudi nastopil na prvomajskem slavlju v Bazovici

Ansambel »Taims« v Rimu

V dneh od 14. do 18. maja letos je ansambel »Taims« z Opčin nastopal v Rimu kot gost na mednarodni manifestaciji »La Scaletta«, ki sta jo organizirali OSAS (Opera Salesiana per le Attività Sociali) in RAI-TV. Celotni program je snemala italijanska televizija, ki ga bo oddajala v nedeljo 26. maja ob 16.30 na prvem programu.

Gostovanje ljubljanske Drame v Trstu

V okviru rednih izmenjav in sodelovanja med SS gledališčem v Trstu in gledališkimi hišami v Sloveniji bo v Kulturnem domu v Trstu Drama Slovenskega narodnega gledališča iz Ljubljane gostovala od 24. do 28. maja. Ljubljanski umetniki, katerih gostovanje v našem mestu nedvomno pomeni vsakič izjemen gledališki dogodek, se bodo predstavili tržaškemu občinstvu s komedijo v petih dejanjih ruskega realista Aleksandra Nikolajeviča Ostrovskega »Volkovi in ovce«.

Komedija je nastala leta 1875, se pravi dvanajst let po znameniti tlačanski reformi. Posledice le-te so v teh letih začele zavzemati v ruski družbi določnejše oblike, ki jih je pozorno oko že moglo razbrati in jih podat v nazornih življenjskih prizorih in značilnih človeških likih. Reforma, ki naj bi prinesla ruski kmetu zemljo in možnost uspešnega gospodarjenja, ni izpolnila pričakovanja. Revščina kmečkega življenja je izročila velike množice delovnega ljudstva v roke izkoriščevalcem, industrialcem in kapitalistom vsakega kova, ko so si s to ceneno delovno silo zlahka kopicili posest in bogastvo. In pridobitništvo postane v tedanjem ruskem svetu nastajajočega kapitalizma velika, toda pogubna gonilna moč novega življenja.

Stari, uradno plemiški grabež predstavlja graščakinja Murzavecka v interpretaciji Stefke Drolčeve. Njenega nečaka Apolona igra Dare Valič, prispodobo zmagovitega velikomestnega poslovnika, Glafiro Aleksejevo tolmači Marija Benkova, bogato in mlado vdovo Jevlampijo Nikolajevno Kupavino Majda Potokarjeva, njeno tetko Anfuso Duša Počkajeva, stanko pa Angela Hlebecetova. Sleparskega Cuganova igra Aleksander Valič, bednega Linjajeva Janez Albreht, velikega gospodarstvenika Vasilija Ivanoviča Berkutova igra Boris Kralj, mladega Goreckega, žrtev amoralne lahko miselnosti in radoživosti Tone Gogala, lakajja Pavlina Marjan Hlastec, točaja Vlaso Vinko Podgoršek, drugega lakajja pa Mar-

jan Benedičič. »Volkove in ovce« je režiral Igor Pretnar, sceno je zasnoval Sveta Jovanovič, kostume Alenka Bartlova, glasbeni del je prispeval France Lampret. Prevod je delo Milana Jesiha, lektor pa je bil Mirko Mahnič.

Za skupno veliko noč

Carigraski patriarh Demetrios je za letošnjo veliko noč naslovil na vse brate v Kristusu poslanico. V njej predlaga, naj bi vsi kristjani vsako leto na isti dan obhajali ta največji krščanski praznik. Zato naj bi se v tem zedinile najprej vse pravoslavne (vzhodne) Cerkev, nato pa še ostale krščanske Cerkev.

Najbližji judovski veliki noči so pravoslavni; letos smo imeli tudi mi katoličani skupno z njimi na isti dan veliko noč: 14. aprila. Vzrok tej različenosti je različen koledar. Letos je slučajno prišlo do te edinstvi, kar patriarh Demetrios označuje kot vabilo, da se naj vsi kristjani vsaj v tem zedinimo, da bodo »vsi kristjani skupno obhajali ta največji krščanski praznik«.

Njegov pozdrav velja vsem patriarhom pravoslavnih Cerkev in njih vernikom; poseben pozdrav pa tudi »najsvetejšemu in najstarejšemu bratu papežu Pavlu VI. ter vsej rimsko-katoliški Cerkvi in vsem poglavarjem krščanskih Cerkev in veroizpovedim ter njih vernikom na Vzhodu in Zapadu.«

Širite »Katoliški glas«

Trije humoristi: Aleksander Mužina, Albin Kalc in Marijan Kravos, ki so nastopili na letošnjem prvomajskem slavlju v Bazovici

Stolétov (1326).

Na Stolétovu (nekdaj se je hrib imenoval Jumrukčal) stoji mogočen spomenik, 31,5 m visok, katerega krasi ogromen 8 m dolg in 4 m visok bronast lev, ki ponosno zre v bolgarsko ravnino. Od prelaza do spomenika vodi 999 stopnic. Kdor ima dobro srce ali želi shujšati, mu tak vzpon ne bo škodil.

Spomenik so postavili kot narodni izraz hvalečnosti do ruskih vojakov in bolgarskih opalčencev (prostovoljcev), ki so v dneh 21.-23. avgusta 1877 uspešno zadrževali na tem mestu močne turške sile, ki so hitele na pomoč oblegani turški posadki v mestu Plevna onstran pogorja že v podonavski ravnini.

Dasi je bilo Rusov in Bolgarov le 5.500, jim je uspelo odbiti turško vojsko, ki je štela 27.000 mož. Posledica tega odpora je bil padec Plevna v ruske roke. Turki so izgubili s tem važno postojansko, kar je povzročilo splošen turški umik in pripepljalo do ruske zmage. Rodila se je nova Bolgarija.

(Drugič naprej)

SDZ izstopila iz občinskega odbora v Gorici

Pred dnevi je vodstvo Slovenske demokratske zveze s posebnim pismom obvestilo goriškega župana, da je sklenilo umakniti svojega predstavnika iz občinskega odbora v Gorici. V pismu SDZ poudarja, da se nekateri problemi, ki se od blizu dotikajo slovenske narodne skupnosti rešujejo, ne da bi se v pravi meri upoštevale potrebe naše skupnosti. Tako bo zapustil občinski odbor dr. Damjan Paulin, ki je bil odgovoren za osebeje.

Krizo, ki se je že dolgo pripravljala, so nedvomno povzročili zlasti zadnji načrti občinske uprave za nove objekte na štandrevškem področju (carinska postaja, avtoport itd.), ki so jih ostale večinske stranke goriške občinske uprave hotele na vsak način sprejeti kljub vztrajni ter upravičeni opoziciji predstavnikov SDZ. Ti so vedno zagovarjali potrebo po ohranitvi zemljišč naših kmetovalcev, saj politika prisilnega razlašanja bistveno hromi življenjskost celotne slovenske manjšine.

Študijsko srečanje o slovenski manjšini v Gorici

Goriška pokrajinska uprava je v soboto 18. maja organizirala študijsko srečanje o problemih slovenske manjšine v Italiji. Srečanje je bilo v sejni dvorani pokrajinske uprave v Gorici. Predsedoval je pokrajinski predsednik dr. Chientaroli. Udeležba je bila posebno zjutraj zelo številna, saj so zmanjkali sedeži v dvorani, in tudi kvalificirana, saj so se je udeležili številni vidni zastopniki iz naše dežele. Bili so navzoči med drugimi: predsednik tržaške pokrajine dr. Zanetti, ki je popoldne posegel tudi v debato, poslanec A. Škerk, deželna odbornika Devetag in Cocianni, deželni svetovalec dr. Drago Štoka, slovenski župan iz Steverjana, Sovodenj in Doberdoba, dalje župan Lovriha iz Doline, goriška občinska odbornika dr. Paulin in Moise, pokrajinska odbornica Marija Ferletičeva, ki je popoldne s svojim posegom zaključila srečanje. Omenimo naj, da je sobotna konferenca bila v veliki meri delo prav gđ. Ferletičeve, ki je kot odbornica za šolstvo, šport in kulturo imela na skrbi organizacijski del konference. Verjetno bi brez nje konferenca drugače potekala kot je. Zato je slovenska javnost in tudi italijanska demokratska javnost dolžna dati priznanje gđ. Ferletičevi, ki je organizacijsko pripravila srečanje.

Dalje so bili navzoči razni socialistični in komunistični deželni in pokrajinski svetovalci (Poletto, Colli, Waltritsch). Socialisti in komunisti so bili sploh močno zastopani in so tudi močno posegli v debato. Manjše je bilo zastopstvo demokristjanov. Med njimi je kasneje posegel v debato poleg dr. Zanettija le dr. Cian. Liberalci so poslali svojega zastopnika inž. Fornasirja, ki je na konferenci tudi govoril.

Omembe vredna je prisotnost šolskih oblasti; bili so pri konferenci navzoči deželni šolski skrbnik dr. Angioletti, goriški šolski skrbnik dr. Imbriani, inšpektor dr. Leban, vsi štirje ravnatelji slovenskih srednjih šol v Gorici, zastopniki obeh osrednjih slovenskih kulturnih zvez v Gorici, Zveze slovenske katoliške prosvete in Slovenske prosvetne zveze. Iz Slovenije so prišli številni časnikarji in sociolog dr. Klemenčič. Manjkali so kakšni vidnejši politični zastopniki.

Srečanje je trajalo od 9.30 zjutraj do 19.30 zvečer z edinim presledkom za kosilo. Uvodna referata sta imela uradnika na Mednarodnem inštitutu za sociologijo v Gorici dr. Strassoldo in dr. Anna Maria Boileau. Prvi je govoril o juridičnih vidkih zaščite slovenske manjšine v Italiji, druga pa o socialnih vidkih slovenske skupnosti v mejah italijanske republike, kakor izhaja iz ankete, ki jo je omenjeni inštitut napravil lansko leto v krajih ob vzvodni meji Italije.

Ker je bilo to srečanje v marsičem poučno, se bomo k njemu povrnil.

Prvo sv. obhajilo v Gorici

Slovenska župnija v Gorici je praznovala v nedeljo 19. maja lep in vesel dan prvega sv. obhajila. 17 otrok (5 deklice in 12 dečkov) je prvič pristopilo k obhajilni mizi. Okrog srečnih otrok se je zbrala skoro vsa slovenska župnija, saj je bila cerkev sv. Ignacija na Travniku polna kakor le ob redkih priložnostih.

Po skrbni pripravi župnika msgr. dr. F. Močnika in kaplana dr. Markuže so prvoobhajanci doživeto sledili lepim obredom ter s pravo otroško ljubeznijo prejeli Je-

zusa v svoja srca. Po govoru msgr. Močnika ob evangeliju so prvoobhajanci ponovili krstne obljube in izpovedali svojo vero v troedinega Boga, nakar so na oltar položili sveče.

Na koro je svojim malim prijateljem lepo prepeval otroški zbor pod vodstvom učitelja I. Bolčine in ob spremljavi prof. A. Bratuža. Sončno vreme je še dopolnilo veselo razpoloženje prvoobhajancev in njihovih svojcev.

Popoldne ob štirih so se prvoobhajanci zbrali v cerkvi sv. Ivana, kjer so imeli blagoslov in prisostvovali obredu sv. krsta. Ko bo krščenka Tamara Marija Košič do-rastla, ji bodo povedali, kako slovesen in lep je bil njen sprejem med božje otroke.

Tako raste slovenska župnija v Gorici v vedno tesnejšo in pristrčnejšo družinsko skupnost, kjer je praznik posameznih članov skupno doživetje vse družine.

Dvojni praznik v Doberdobi

V nedeljo so v Doberdobi imeli kar dva praznika: dopoldne je bilo v cerkvi prvo sv. obhajilo 18 otrok, popoldne pa akademija v župnijski dvorani. Prvo sv. obhajilo je poteklo slovesno, kot je to že v navadi po naših župnijah, kjer je prvo sv. obhajilo otrok vsaj na zunaj lep praznik. Če je tudi v srcih naših družin tako, je pa druga stvar.

Popoldne so se prvoobhajanci in tudi drugi otroci zbrali v župnijskem domu skupaj s svojimi mamicami. Teh je bilo precej, manj je bilo očetov. Ali se zdi doberdobskim očetom pod čast biti navzoči, ko se njihov otroci spominjo na mame in ko na odru pokažejo, kaj so se lepega

Mladina slovenske župnije v Gorici bo priredila v nedeljo 26. maja ob 17. uri v Katoliškem domu

MLADINSKO AKADEMIJO

Nastopili bodo mladinski zbor, deklški zbor, glasbena šola, baletna skupina večjih in mlajših, skvati in gojenci iz Zavoda sv. Družine. Vsi prijatelji naše mladine ste prisrčno vabljeni. S svojo prisotnostjo ji boste dali priznanje za njeno prizadevanost in jo potrdili v idealih krščanstva in slovenstva, ki jih izpoveduje.

★ SOCIALNI KOTICEK ★

Odkup delovne dobe od leta 1920 do 1926. Državni zakon 16. 4. 1974, št. 114 je ponovno odprl rok, brez časovne omejitve, za odkup delovne dobe v letih 1920-1926 na področjih bivše Avstro-ogrske. Vsi, ki so v tem razdobju bili podrejeni delavci in ki so v letu 1920 imeli najmanj 14 let, lahko zaprosijo za odkup te delovne dobe in tako povišajo ali celo dobijo novo pokojnino. Priložiti je treba družinski list, potrdilo o bivanju in notorični akt.

Socialna pokojnina. Vsi italijanski državljani, ki prebivajo v Italiji in nimajo dovolj prispevkov za starostno ali invalidno pokojnino, lahko zaprosijo pri ustanovi INPS za socialno pokojnino, če obstajajo sledeči pogoji: da so dopolnili 65 let; da ne plačujejo davkov na dohodek; v primeru, da so poročeni, da soprog ne plačuje dopolnilnega davka; da nimajo dohodkov (čeprav prihajajo od katere koli vrste pokojnin), ki bi presegali 234.000 letno.

Pokojnina začne teči od prvega dne naslednjega meseca, ko je bila prošnja predložena. Kdor prejema socialno pokojnino, ima pravico zase in za druge družinske člane, ki so mu v breme, zdravniško oskrbo, katero posreduje INAM. Za pojasnila in brezplačno izpolnitev prošnje se obrnite na patronat EPACA, Trst, ul. Roma 20.

Slovesna podelitev nagrade »Vstajenje«

V ponedeljek 20. maja je bila v ul. Donizetti v Trstu v okviru Društva slovenskih izobražencev slovesno podeljena letošnja literarna nagrada »Vstajenje« koroškemu pesniku in pisatelju Valentinu Polanšku. Pesnik sam se je proslave udeležil s svojo ženo in župnikom Golmajerjem. Njegove pesmi sta recitirala člana Radijskega odra Marija Mislej in prof. Jože Peterlin. O pesniku je govoril prof. Martin Jevnikar, knjigo, za katero je pisatelj dobil nagrado, pa je predstavila Zora Tavčar-Rebulova. Večer je bil zelo prisrčen in se ga je udeležilo precej ljudi, med njimi tudi ravnatelj hranilnice na Opčinah dr. K. Gantar, ki je pisatelju izročil nagrado.

V ponedeljek 27. maja bo v društvu večer, posvečen novi ureditvi slovenske šole. Govoril bo prof. Maks Šah.

med letom naučili?

Otroci so pa bili pridni in zaslužijo vso pohvalo. Začeli so z deklamacijo »Moja mama je najlepši svet«. Nato so obiskovalci glasbene šole drug za drugim pokazali, kaj so se naučili. Ob klavirju na odru so se zvrstili od najmlajšega Emanuela, ki hodi še v otroški vrtec, do starejših, ki obiskujejo srednje šole. Vseh je bilo 16.

Prijetno je bilo gledati to mladino, ki je pogumno sedela h klavirju in bolj ali manj mojstrsko zaigrala določene skladbe. Te so obsegale preproste vaje in narodne pesmi in tudi bolj zahtevne priredbe iz Mozarta, Billija, Haydna in Schumanna. Nekateri komadi so bili štiriinšestdeset in so jih otroci igrali ob spremljavi prof. Peršičeve, ki jih je med letom učila.

Program domačih otrok sta popestrili dve gojenki glasbene šole iz Sempetra pri Gorici, Vlasta Vižintin in Alida Mozetič.

Na koncu so vsi otroci, tudi tisti, ki niso obiskovali glasebne šole, pod vodstvom mlade Magde pogumno zapeli štiri pesmi: Mamica, Uspavanka, Trarà in Kekčeva pesem. Na klavirju je spremljala prof. Peršičeva.

Lepo je bilo tudi to, da so se otroci zahvalili prof. Peršičevi in dirigentki Magdi ter eni in drugi poklonili sopek cvetja. Prof. Peršičeva se je nato zahvalila in povedala, da je tudi prihodnje leto pripravljena hoditi v Doberdobi nadaljevat tako uspešno začeto delo z doberdobsko mladino.

Povejmo še, da je med odmorom stopila na oder gđ. Marija Ferletičeva in v svojstvu pokrajinskega odbornika za šolstvo pozdravila otroke in njihov staršev ter izrazila svoje zadovoljstvo nad delom, ki ga je v Doberdobi začela vršiti glasbena šola. Poudarila je pri tem razumevanje glasbene šole v Sempetru, ki je dala na razpolago prof. Lojzko Peršičevo za pouk glasbe v Doberdobi. Prosvetno društvo »Hrast«, ki je glasbeno šolo organiziralo, je z uspehom lahko zadovoljno.

K. H.

Praznik špargljev

V ŠTANDREŽU (pri Konsumu)

Sobota, 25. maja

ob 20. uri: otvoritev z nastopom ansambla »Janez Jeršinc« s Planšarji« iz Ljubljane. Plesna zabava ob zvokih istega ansambla.

Nedelja, 26. maja:

ob 11.30: razstava špargljev
ob 20.30: igra ansambel »Lojze Hledec« iz Steverjana.

PRAZNIK ŠPARGLJEV se nadaljuje 1. in 2. junija z nastopom bazoviške mladine in ansambla »Kondor« ter koncertom pevskih zborov.

Na razpolago bogati dobrotki srečolova, domača pijača in jedcača ter šparglji.

Praznovanje organizirata:

Štandreško kmečko društvo in PD »Štandrež«

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.
Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 26. maja do 1. junija 1974

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Komorna glasba G. Tartini. 11.15 Mlad. oder: »Potovanje v Lilliput«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.45 »Medeja«. Tragedija. 17.30 Sport in glasba. 18.30 Nedeljski koncert. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba. 22.25 Nežno in tiho.

Ponedeljek: 11.30 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Glas in orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Film. glasba.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Medigra na pihala. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 18.50 Glasbeni utrinki. 19.10 Šaljive zgodbe F. Mikuletiča. 19.20 Za najmlajše. 20.35 R. Wagner: »Večni mornar«, opera.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncert. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.20 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Plesi in pesmi folklorne skupine iz Rezije. 19.10 Marijine božje poti: »Barbana«. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Umetnost umiranja«. Enojedjanka. 21.45 Skladbe davnih dob. 22.10 Južnoameriški ritmi.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Sodobni italijanski skladatelji. 19.20 Lik i naše preteklosti: »Stanko Bunca«. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.30 V plesnem koraku.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Družinski obzornik. 19.30 Revija zborniškega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Ljudski glas - božji glas«. 21.10 Zabavni orkester RAI iz Rima. 21.30 Vaše popevke. 22.30 Sprostitev ob glasbi.

LJUBLJANSKA TV

Sporod od 26. maja do 1. junija 1974

Nedelja: 9.20 Reymont: »Kmetje«. 11.05 Otroška matineja. 11.40 Nedeljsko popoldne. 17.10 »Pozor, želva!«, film. 18.45 Avtomobilske dirke v Monacu.

Ponedeljek: 18.15 Koko, Moko... 18.30 Na daljnem severu. 20.30 Sodobna oprema. 20.40 »Milojeva smrt«, drama.

Torek: 17.50 Peli so jih mati moja. 18.25 To je bila pesem... 20.35 Reymont: Kmetje. Sreda: 16.50 Nogomet Madžarska: Jugoslavija. 19.15 Beli kamen. 20.40 »Fotografija«, film.

Četrtek: 18.25 Junak moje mladosti. 20.40 »Valter brani Sarajevo«, nadalj.

Petek: 17.35 Otroški spored. 18.20 Planinski oktet in ansambel V. Skoka. 18.50 Atletika. 19.15 Pet minut za boljši jezik. 20.40 »Zakonsko življenje«, I. del filma.

Sobota: 16.45 Rokomet. 18.15 »Kje izvira Nil«, film. 19.15 Humoristična oddaja. 20.30 Festival vojaških orkestror. 22.05 Cannon.

Poletna ura se bo pričela to soboto 25. aprila opolnoči. V noči od 25. na 26. aprila bo torej treba premakniti kazalce na urah za 60 minut naprej.

DAROVI

Za Alojzijeve: Milka Velikonja 6.000 l. Za slovensko duhovnijo v Gorici: družina Podveršič v spomin pok. mame Helene 5.000 lir.

Za cerkev v Sv. Križu: Ana Tence v spomin bratranca Antona Tence 1.000 lir.

Za šentjakobsko kulturno društvo: Glavich Franciška 10.000; Gasperšič Rosanka 5.000; N. N. 50.000; Stopar namesto cvetja ob smrti Josipa Godnika 5.000; ob 30. obletnici smrti Marte Terčon darujejo svojci 5.000; Lidija Valenčič 10.000 lir.

Za Makedonijo: Terezija Škerlavaj 2.000 l.

Za sestre v Sofiji, kjer je bival ap. del. Roncalli, kasnejši papež Janez XXIII.: M. Malič 10.000 lir.

Za misijone: N. N., Pevma, 5.000; Robert Daneu 1.500; T. A., Trst, 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

SS Gledališče v Trstu, SPZ in ZSKP v Gorici ter EMAC iz Gorice javljajo gostovanje PDG iz Nove Gorice

Jean Anouilh

SKUŠNJA ALI KAZNOVANA LJUBEZEN

Igra bo v sredo 29. maja ob 20.30 v gledališču Verdi v Gorici za abonma red A (meisto, okoliški in mladinski).

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Dne 1. maja nas je zapustila naša draga stara mama

Josipina Šemec

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so se udeležili njenega pogreba. Posebna zahvala naj gre gg. duhovnikom in cerkvenim pevcem.

Družini Gruden in Šemec

Prečnik, 10. maja 1974

Izvršni svet, upravni odbor in uradniki pokrajinske Zveze neposrednih obdelovalcev izražajo globoko sožalje direktorju Teodoru Ghizziju ob izgubi žene

Argene Rach por. Ghizzi

Trst, 21. maja 1974